

: 2

דן

קונם יין פרק שמיני נדרים

רע"י

מסורת הש"ס

(א) יבמות קט: ע"ש גיטין
מו: ע"ש לעיל כב. נט.
(ב) נדרות כה. וש"נ ועין
לקמן עב.א.

היות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' אלא מהבא ליבא
למשמע מינה. עין כ"ח
דף לז ע"א תד"ה אלא
מההיא ול"ע:

מסוף רש"י

[illegible]

ואי הכי ליצור יום אחד. דליהאי אסור עד שמחשך נמחר משום היום
לדלדי אחרת עד מעת לעת אסור ותו לא אחו למישרי נמי כי עמד
על צבצבצחית ואמר היום אחי למישימי בנאי היום והוא אסור עד שמחשך:
אחמר ליה רב יוסף היום ביום אחד מיתלף. דאי שרית היום לנשמחשך

כלל שאלה מיתקן וזאת למישר יוס
אחד שתתמקן דקבר יאל וזוהו היום
שנדר בו כמו קן אחד אינו מותר
אלא מעת לעת: יוס וזה דכיוס ל
מיתקן. (י) דלא אסור לשמות למחר
עד הלילה דלא אחי למישרי בכיוס
מחלי יוס ואילך דליכא למיחש לה
דכחל לא גמר היום עדיין ומידע
ידיע דאסור כל היום משום האי
טעמא נמי לא מזכירין שאלה לסוף
מעת לעת דלא אחי למישרי הכיוס
מחלי יוס ואילך דליכא למיחש בה
דלמחרתן הכח לא גמר עדיין היום
ומידע ידיע דאסור בכל היום.
רבי יוחנן אולא. הא שעתתא דלמחר
רבי יוחנן דלרץ שאלה לחכם שניה
ויהי ע"פ עמנו כלל דתמחרתן עליה
כמאן דלא עבד שפיר: כרבי נתן וכו'.
והיכל דרץ שאלה לחכם (י) והוא
עבד אסורא דתמחרתן עליה אלא
מרחין לו שקיים נדרו מעמא ואל
כשימרו לו את נדרו ואל משום גזירה
דריבויא לא סבירא ליה דרב יוסף וכל
היכא דליכא לאוקומי ביה שאלה
מזכירין ליה שאלה בגון הכח
דלמחר היום דליכא למימר מעת

לעת קאמר הילקן לשמחשן ציץ שאלה לחכם אזל כי אמר
וכולה מתניתין דליכא לאוקומי בהו שאלה דודאי לא משמע טפי אין
ציץ שאלה: **וימי דשבתא קאמר.** יאמר דשבעה ולא שבת עמיה:
שפיטא. דיום ראש חדש נמי שפיר יום ראש חדש ומנה
דשם ויה הנכנס: **אזי אילניר.** לתימני במתניתין לחדש חסר חדש
שהוא שני ימים ראש חדש ויום ראשון של ראש חדש משלים לחדש מלא
(א) זה שער זה הנכנס חסר הוא והוא נדר ביום ראשון של ר"ח:
לחדש שעבר הוי. ולא ליחסר ביה: **קמ"ל.** (א) אפילו הכי כיון דקרו
ליה ריש ירחא לקורא ביה נמי: **דינא כהניא.** כאלו אמר ויה
לחוד ומחר לשמחשן: **אזי ימים אחד.** ואסור מעת לעת:
אלימלא

טו ציץ שאלה. ומאי דמדה רבי נתן נדר לבונה כמה פירשמי
הר"ם **והשבת שעבר שפיטא.** דשבת דייט לנעצר מהו דתימא
שלהם לבדם נחשין ולא לאקרי על עמיה וין שבת משמעין על
ך. מיהו הך נסחא ליכא לפירושה כלל לפירוש שני שפירשט במשנתו
אמר חדש של נדרו הוי חסר ואם כן חדש שער בו הוי ליה מלא
חדש שעבר: **מהו דתימא חדש לעבש.** שהרי יום ראשון של
קר ליה איני ריש ירחא ומנה"א אפי"ס חסר ממלך חדש ראשון
ומהא שמעינן דשטרות נמי כשהוא כחוד ביום החדש הראשון
שטר מוקדם ופסול ששטר נעשה בחדש השני ואמרו שקודם לכן
בני אדם וביזוי החדש השני כחוד ביום שני לחדש פלוגי ומחרתו יום
דיום ראשון לחדש חסר ריש ירחא קרו ליה נמי דייטין בשטרות
זו"ל ומידין בלשון בני אדם כן בכל מקום. מיהו כחב הרשב"א
הוא ראש חדש מרחשון כדי להחמיר: **איבעיא להו כו' דינא**
בה ובעיבורא. נראה לי דרבותא דמתקשר בעיבורא לנדר מתחלת
הכרז שנים קא משמע לן דמתקשר בשלש עשרה דאי נטורר ב"ח

שט

ט

יום אחד. דאז שרית ליה נאכטמאכען בלא שאלה אחי למיטעני נמי
ציוס אחד שיהא מותר נאכטמאכען בלא משמע ליה דאזא מידי בין
ציוס אחד להיום: **ציוס ציוס אחד מיתלף.** דאז שרית ליה כי אמר
היום נאכטמאכען בלא שאלה אחי למשרי נמי אפילו באומר ציוס אחד.

אָלץ יום אחד כִּבִּיּוֹם לֹא מִיחָלֵף דָּהָא
כִּי אַחֵר יוֹם אַחֵד עֵמֵד בְּאִסְרוֹ מַעֲמָה
לַעֲמֵת הַיִּלְכָן לֹא מִיחָלֵף לִיָּה מַתְּשִׁי
כִּי אַחֵר הַיּוֹם קוֹדֵם שְׁמַחְשֵׁךְ:
וְדַמָּה שְׂנֵהֲגוּ עֲכָשִׁי כְּתַעֲנִית יִשְׁדִּי דָלָה
לִי אֵלֶּה מִתְּפַרֵּד וְעַד פִּיטָה וּפְסִי כִּי
לֹא כִשְׁתַּחֲשַׁח שִׂרְיָה לִי בָלָה שְׁאֵלָה וְלֹא
בְּגִדֵּיךְ מִשּׁוּם יוֹם אַחֵד הָיִינוּ מִשּׁוּם
שֶׁהִדְרִיךְ דִּיעוּ שְׂדֵי שְׁמַחְשֵׁךְ כִּן
הָיָה וְאִין אִסְרוֹ כְּשֶׁאֵר נִדְרִישׁ שְׂכַנְר
קִבְּעֵנוּ וְכַמְּשִׁי וְזִמן הַיִּלְכָן אִפְּלִי
שִׁרְיָה לִי לִכְשַׁתַּחֲשַׁח לֹא אִתִּי לֵאחֲלַפִּי
בְּגִדֵּיךְ יוֹם אַחֵד שְׂדֵי תַעֲנִית וְנִדְרִישׁ
מִתְּחַלְּקֵינוּ הֵן וְלֹא אִתִּי לֵאחֲלַפִּי זֶה יִלָּ:
וְרִאשִׁיתִי לְעִישֵׁי שְׂהָבָה וְזִל כֶּלֶם מַה שֶּׁלָּה
נִגְרַלְהָ לְעִישֵׁי שְׂהָבָה וְזִל כֶּתֶב דְּהִיטִי
שְׂמַחְשֵׁךְ בְּגִדֵּיךְ כִּבִּיּוֹם מִשּׁוּם שְׁמַחְשֵׁךְ
אִזְוָתוֹ יוֹם הוֹתֵר לוֹ מִתְּחַלְּתוֹ כְּאוֹמֵר
יוֹם אַחֵד וְכִין דְּדַמְיִין לְהִדְיָה אִתִּי
לֵאחֲלַפִּי אֲבָל תַּעֲנִית דְּמַתְּסֵר מִתְּחַלְּתָה
לִיּוֹם אֵלֶּה דְּמִי לִיּוֹם אַחֵד דְּמִימָר אִתִּי
לְהֵבֵי שְׂרֵינָה הָאֵל לִכְשַׁתַּחֲשַׁח לִפְּ
שֶׁנֶּאֱמַרסְתִּירִי בְּתַחֲלָתָה הַיּוֹם אֲבָל כִּיּוֹם
אַחֵד שֶׁלֹּא חָל אִסְרוֹ מִתְּחַלְּתוֹ אִינוּ
בְּיָדֵינוּ שְׁאֵלָה מוֹתֵר לִכְשַׁתַּחֲשַׁח. וְהִיא
פִּירוּשָׁא לִי סָגִי לִי דָּהָא בְּאוֹמֵר

היום שהצרכיו (לכשתחשך שאלה מי לא עסקין קדאי בשעת החדר
קודם שאלה עמוד השחר שנאמר מחמתו כחענית יחיד אלא ודאי
ומהאי עומא נמי המקבל עליו להענות יום אחד בשבת
לאין מחייבין אותו שיענה כ"ד שעות ודאי לתענית שאמרו חכמים
מתקוני דהיינו מוקדם שאלה חכמי עד שחשך: **באן חולא**
שטעטעס דרך ירמיה בר אבא כרבי נאן. כלומר דמאי דמזכירין
עליה שאלה לחכם האומר היום לאו משום גזירה בלמוד דקבירא לן
דלאה שבת כולי האי לאחלוץ דמשום גזירה בלמוד מחמיר ביה ומיהו
ביקור דל בר דל שפר עבד דר' נתן וכו' דאי לא דשין למגור
בכלל לא מחמירין עליה לאכרוזי דאי הכי בכלהו נדרים נמי כי
מטי ומטייהו יומא הכי מיהו כל היכא דשיין למגור כלל מחמירין עליה
וקסמינן ליה הילכך אם היה עמד מזהו כגון ללמוד וליקום מזה
השבת ארבעה נדרים (ועל כד.) כסמינא דמאי: **שבת ו' אסור** כי
יומי דמקרא קאמר משום דכיון שמי החול קרייני ויומי שבת יומי
ואית דגרסי מזה דמיהו יומי דמקמי שבתא קאמר קמשמע לן ורייט
שעומד ביום השבת עסקין: כי **אליטריך בחדש חסר**. שהשבת שבת
ועושין בחדש חסר שבת שגא שני ימים ראש חדש ויום ראשון היו למלאו
לחדש תלתא שבת שגבר עושין אותו וסדיא לימסר ביה קמ"ל
ביון דריש ירחא קרו ליה מותר בו בדנדרים הלך אחר לשון בני אדם
וכאם ביום ההוא פלוג ואין כותבו על שם חדש שגבר ואם עשה כך
נעשה שאין יום ראשון של חדש שני נקרא על שם ההדש שגבר בלשון
גמלי ואם יכתבו שני שני ימים משום מוקדם דמיון לענין נדרים אמר
הלא לקמן בסוף פרקין (פסל) מדמינן שטרות נדרים וכן בדין דמאי
בשם התוספות דנטיין תריך לכתוב ביום שלשים לחדש חסרי
הפסוק. **לשמי** לכשתחשך או כיום אחד דלימסר מנע לעת: **אסור**
השנה אליטריך דסקלא דעתך אמינא דלא לימסר אלא בשנים עשר ח

תוספות

אמר רבנא בר בר נחן: וקטנא קטנא ליה אף כי קייט נדרי דעו שישאל להם ונראה לדיכתיא מסיף על עטם דנרי
 דקו חסוס דנרי דבשרא נדרים אל קטנא קטנא להם נאחר עסקתיהו אלא ליה ליה עטתא נדריהו דגורמין
 נעיל וקאמר דקו עטתא נדריהו אל מי סיל אל (הם עטתא קטנא ליה כי נר שבעה על מה עסקתיהו: פשיטא: דאמר
 בשבט הבלה עטתא עטתא איה מה דחתיא ויהי דשבת אל אפר מזה חלה מזה התקנה שבעטתו ואל מחזיק לאפור
 לשבת קמ"ל לפרשטע דע דחתיג קרע פישתא קרע קרעא דאפור וזמשי ויהי דחתיא קרע ויהי דחתיא קרע
 אל אפר אל ויהי עטתא קמ"ל דיקן קרע בשבת אחרון קרע דנר וי"ל דשטעס ליה שאבן נר חס
 לקרע חסיה עטתא איה וזכ"ל בשבט חלה ומחזיק אל אפר נר עטתא דאפור אחר עטתא נר חס
 לשבט נר חסיה איה ספק דנרי ויחזיק חסיה נדרי: חדא ויפשיטא: דאמר דשע דיקן נדריהו דאפור ויהי
 אחרון חסיה אחר חסיה נר חסיה דאפור ויהי חסיה אחר חסיה נר חסיה דאפור ויהי חסיה אחר חסיה נר חסיה דאפור
 דאמר דשע דאפור נר חסיה דאפור ויהי חסיה אחר חסיה נר חסיה דאפור ויהי חסיה אחר חסיה נר חסיה דאפור

יב א מ"י פ"י מהל' נדרים
הל' ג סמנ' לאדון רמנ'
טו"ש"ע יו"ד סי' רכ ספ'
ד:
יד ב מ"י שס הל"ב
טו"ש"ע שס ספ' א:

פירוש הרא"ש

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones